

то поле ся покри съ Гърцкы трунове, които Никифорова гърдостъ направи да станѣтъ жертвѣ на Българскыя мечъ. Най-сѣтнѣ и самый Императоръ, послѣ откакъ изгуби почти всичкѣ-тѣ си войскѣ заедно съ голѣмцы-ты си, падна въ Крумовы рѣцѣ. Тогази Крумъ му рече: „кога нещешъ мира, на ши сбкыра!“ и тосъ чясъ повелѣ да му отрѣжѣтъ главѣ-тѣ и да ѣхъ натѣкнѣтъ на еднѣхъ върлинѣхъ за да ѣхъ видятъ всичкы-ты му храбри и побѣдоносци войскаре. Послѣ заповѣда да ѣхъ направятъ на чяшѣхъ, обкованѣхъ съ злато и сребро, та изъ неѣхъ пїяше вино за *наздравицѣхъ*, кога ся веселеше съ бояры-ты си.

Слѣдъ тоя бой Крумъ отиде въ Тракіѣхъ, по брѣгове-ты на Черно море, та прѣвзе градове: Дебелтъ и Анхыело. А въ сѣще-то врѣмя бѣше проводилъ брата си Мортагона, та прѣвзе градове: Веренѣхъ и Пловдивъ, а въ Македонїѣхъ: Филиппи, Струмницѣхъ и другы. Послѣ това Крумъ отиде, та обсади Месемвріѣхъ, главнѣхъ крайморскѣхъ крѣпость на Имперїѣхъ-тѣ; нѣ додѣ ѣхъ държеше тѣй обыколена, той си прѣсмѣтна, че му сѣ доста оныя мѣста, що прѣвзе отъ Гърцы-ты, та трѣбва да ся върне за да даде нѣкои нарѣдбы въ царство-то си, а пакъ въ Цариградъ проводи войводѣхъ си Драгомира за да направи миръ, ако пристанѣтъ Гърци-ти по тыя условїя:

1) Мелеонъ въ Тракіѣхъ да бѣде границѣхъ между двѣ-тѣ държавы.

2) Императоръ-тѣ да бѣде длѣженъ да провозда всякѣ годинѣхъ за облѣкло на царя пурпуровѣхъ